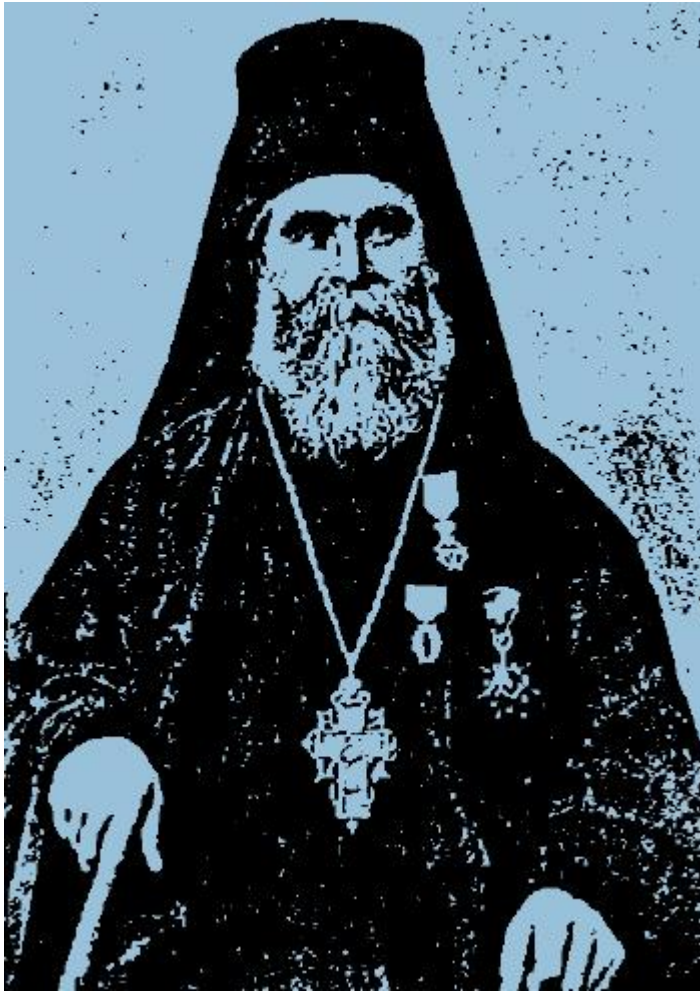

Ιωακείμ Ιβηρίτης (1931-1932)

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

Μια από τις ξεχωριστές αγιορείτικες μορφές ήταν ο Ιωακείμ ο Ιβηρίτης. Γεννήθηκε στον Χορτιάτη της Θεσσαλονίκης το 1868[1]. Ήταν ο νεώτερος γιος από τα επτά παιδιά του ιερέως Δημητρίου Παπαδημητρίου. Όταν αποφάσισε να φύγει για το Άγιον Όρος για να μονάσει, φοιτούσε στην Ε΄ τάξη του Γυμνασίου Θεσσαλονίκης. Πήγε στην Ι. Μονή Ιβήρων και υποτάχθηκε στον Γέροντα Κύριλλο. Εκάρη μοναχός και από Άγγελος, που ήταν το βαπτιστικό του, μετονομάστηκε σε Ιωακείμ[2]. Σπούδασε στη Θεολογική Σχολή της Χάλκης[3] και διετέλεσε γραμματέας και Αντιπρόσωπος της Ι. Μονής του. Μετείχε στην τριμελή επιτροπή του Αγίου Όρους για να αποτρέψει τη διεθνοποίηση του Αγίου Όρους. Σ΄ αυτή μετείχαν και οι αντιπρόσωποι της Ι. Μονής Κουτλουμουσίου Γέροντας Χαρίτων και της Ι. Μονής Οσίου Γρηγορίου Γέροντας Βαρλαάμ. Στις 29 Ιανουαρίου 1913 η Ι. Κοινότητα αποφάσισε, η παραπάνω επιτροπή να ενεργήσει «προς απόκρουσιν της μελετωμένης ταύτης διεθνοποιήσεως υπεράσπισιν της ακεραιότητος των προνομίων και καθεστώτων του Ιερού ημών Τόπου» (Συνεδρία Η΄ /29-1-1913).[4]

Η Επιτροπή συναντήθηκε με τον Ελευθέριο Βενιζέλο και τους πολιτικούς ηγέτες και επέδωσε υπόμνημα[5]. Την Επιτροπή βοήθησε και ο Κοινός Επίτροπος του Αγίου Όρους και πρώην Σχολάρχης της Αθωνιάδας Κυριάκος Ζαχαριάδης, ο οποίος συνεργάστηκε με το Οικουμενικό Πατριαρχείο[6] για την αποτροπή της διεθνοποίησης του Αγίου Όρους.

Ο Ιωακείμ το 1918 μετείχε στην οκταμελή επιτροπή προς σύνταξη του Καταστατικού Χάρτη του Αγίου Όρους.

Το 1923 διορίστηκε από το Οικουμενικό Πατριαρχείο ηγούμενος της Ι.Μονής Βλατάδων[7].

Το 1928 «οι εν Αγίω Όρει » φίλοι του τον προέτρεψαν να αναλάβει τη διεύθυνση της Αθωνιάδας και να επιστρέφει στο Άγιον Όρος.

Ο Ιωακείμ τότε απευθύνθηκε στον Σωφρόνιο Ευστρατιάδη και με επιστολή του ζήτησε τη συμβουλή του. Ο Ευστρατιάδης τον απέτρεψε από την ανάληψη της Σχολαρχίας και τον συμβούλεψε να μείνει ηγούμενος στην Ι. Μ. Βλατάδων: «Έν μόνον σοι λέγω· να μή εμπιστευθής ουδενί, να κρατήσης την θέσιν σου και την ηγουμενικήν ράβδον σφικτά και να μεταβής παρακαλούμενος ως ξένος και χρήσιμος, όχι ως εις εκ των εκεί, ιστάμενος σταθερώς επί των Βλατάδων και τείνων μόνον βοήθειας χείρα εις τα εκεί... μη σε πλανήση η δόξα· έχε την ταπείνωσιν σύμβολον και την μετριοφροσύνην κανόνα...»[8]

Ο Ιωακείμ άκουσε τη συμβουλή του Ευστρατιάδη και αρνήθηκε τη θέση του Σχολάρχου της Αθωνιάδας.

Τον Αύγουστο όμως του 1931 ο Ανδριανός ο Βατοπαιδινός του απέστειλε επιστολή[9] και τον πληροφορούσε ότι μετά την παραίτηση του Αθανασίου Παντοκρατορινού από τη θέση του Σχολάρχου η Ιερά Κοινότητα τον εξέλεξε Σχολάρχη της Αθωνιάδας. Ο Ιωακείμ τότε αποδέχτηκε την πρόσκληση και ήλθε και ανέλαβε τη Σχολαρχία από τον Σεπτέμβριο του 1931 έως το 1932.

Παραπομπές

1. Γεωργίου Α. Στογιόγλου, Η εν Θεσσαλονίκη Πατριαρχική Μονή των Βλατάδων. Ανάλεκτα Βλατάδων 12, Πατριαρχικό Ίδρυμα Πατερικών Μελετών, Θεσσαλονίκη 1971 σ. 349-356. Ο Βασίλειος Σταυρίδης αναφέρει ότι ο Ιωακείμ γεννήθηκε στην

Πρίγκηπο (Η Ιερά Θεολογική Σχολή της Χάλκης..., ο.π., σ. 271)· αντίθετα ο Γεώργιος Στογιόγλου αλλά και τα υπάρχοντα έγγραφα στην Αθωνιάδα αναφέρουν πατρίδα του τον Χορτιάτη της Θεσσαλονίκης.

2. Γεωργίου Α. Στογιόγλου, Η εν Θεσσαλονίκη Πατριαρχική Μονή των Βλατάδων..., ο.π., σ. 350.

3. Βασιλείου Σταυρίδου, Η Ιερά Θεολογική Σχολή της Χάλκης, ο.π., σ. 271.

4. Αρχιμ. Βησσαρίωνος Γρηγοριάτου, Οι Αγώνες του Αγίου Όρους κατά της διεθνοποίησης αυτού. Θεσσαλονίκη, 1971, Έκδοσις Β' σ. 5.

5. Αρχιμ. Βησσαρίωνος Γρηγοριάτου, Οι Αγώνες του Αγίου Όρους..., ο.π., σ. 6, 14.

6. Αρχιμ. Βησσαρίωνος Γρηγοριάτου, Οι Αγώνες του Αγίου Όρους..., ο.π., σ. 21.

7. Γεωργίου Α. Στογιόγλου, Η εν Θεσσαλονίκη Πατριαρχική Μονή των Βλατάδων..., ο.π., σ. 351.

8. Γεωργίου Α. Στογιόγλου, Η εν Θεσσαλονίκη Πατριαρχική Μονή των Βλατάδων... ο.π., σ. 356.

9. Επιστολή Ανδριανού Βατοπαιδινού προς τον Ιωακείμ Ιβηρίτη της 18-8-1931: «Η ιερά κοινότης εξελέξατο την υμετέραν πανοσιολογιότητα σχολάρχην της Αθωνιάδος σχεδόν παμψηφεί».

Πηγή: Νικηφόρου Κωνσταντίνου (Μικραγιαννανίτου) Μητροπολίτου Κεντρίας Αφρικής (πρώην σχολάρχου Αθωνιάδος Εκκλησιαστικής Ακαδημίας), Η Αθωνιάδα Ακαδημία κατά τη δεύτερη περίοδο (1842-1940), Μικρά Αγία Άννα, Άγιον Όρος, Α' έκδοση 2012